ที่ระลึก

ในงานฌาปนกิจศพ

คุณยายเป๋อ คังคะสมบูรณ์

ณ เมรุวัดสระเกศ

วันที่ 22 ตุลาคม 2515

คุณแม่เป๋อ คังคะสมบูรณ์

ชาตะ มิ.ย. 2417 มรณะ ต.ค. 2515

ประวัติย่อ

คุณแม่เป๋อ คังคะสมบูรณ์ เป็นบุตรีคนสุดท้องของพระยาพิสณฑ์สมบัติบริบูรณ์ (เจ้าสัวโต) คุณแม่ชอบว่ายน้ำและขี่ม้าเป็นที่สุด ตามปกติมักว่ายน้ำเล่นในแม่น้ำเจ้าพระยาเสมอ ๆ เนื่องจากมีถิ่นกำเนิดอยู่แถวราชวงศ์

คุณแม่ทำการสมรสกับเรือโทอู๊ด คังคะสมบูรณ์ มีบุตรทั้งหมด 7 คน คงมีชีวิตอยู่ในขณะที่เป็นรุ่นสุดท้ายเพียง 3 คน คือ ชายหนึ่งหญิงสองเท่านั้น

ตอนปลายของชีวิต คุณแม่มาอยู่ที่บ้านพระโขนง ได้อาศัยคูในบ้านเป็นสถานที่ออกกำลังกายเป็นประจำ แม้ในตอนนั้นจะอายุแปดสิบเศษแล้วก็ตาม

ต่อเมื่อมีการถมคู คุณแม่ขาดสถานที่ออกกำลังว่ายน้ำ ก็ออกกำลังด้วยการเดิน และบริหารดัดตน คุณแม่เป็นคนทันสมัย รับประทานของฝรั่ง เช่น นม เนย ได้ทุกชนิด จึงทำให้สุขภาพดี ตราบจนถึงวันสุดท้ายของชีวิต

คุณแม่ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2515 ด้วยโรคชรา รวมอายุได้ 99 ปี.

รวมคำอธิษฐานที่จำเป็น

สำหรับพุทธศาสนิกชนใช้ปฏิบัติในโอกาสต่างๆกัน

ก่อนอธิษฐานสิ่งใด ควรเริ่มภาวนา

นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส
นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส
นโม ตสฺส ภควโต อรหโต สมฺมา สมฺพุทฺธสฺส

คำบูชาพระพุทธ

อิเมหิ สักกาเรหิ พุทธัง อภิปูชะยามิ
อิเมหิ สักกาเรหิ ธัมมัง อภิปูชะยามิ
อิเมหิ สักกาเรหิ สังฆัง อภิปูชะยามิ

อาราธนา ศีลห้า

มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ
ทุติยัมปิมะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ
ตะติยัมปิ มะยัง ภันเต วิสุง วิสุง รักขะณัตถายะ ติสะระเณนะสะหะ ปัญจะสีลานิ ยาจามะ
(ถ้าจะอาราธนา ศีลแปด เปลี่ยนคำว่า ปัญจะ เป็น อัฏฐะ)

อาราธนธรรม

พรหมา จะ โลกาธิปะตี สะหัมปะติ
กัตอัญชลี อันธิวะรัง อะยาจะถะ
สันตีธะ สัตตาปปะระชัก ขะชาติกา
เทเสตุ ธัมมัง อนุกัมปิมัง ปะชัง

อาราธนพระปริตต์

วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะทุกขะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะมังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะภะยะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะมังคะลัง
วิปัตติปะฏิพาหายะ สัพพะสัมปัตติสิทธิยา สัพพะโรคะวินาสายะ ปะริตตัง พรูถะมังคะลัง

ถวายข้าวพระพุทธ

อิมัง สูปะพะยัญชนะ สัมปันนัง สาลีนัง
โภชะนัง อุทะกัง วะรัง พุทธัสสะ ปูเชมิ

ลาข้าวพระพุทธ

เสสัง มังคะลัง ยาจามิ

คำถวายข้าวบูชาพระพุทธ.

ข้าพเจ้า ขอบูชาข้าวสาลี พร้อมทั้งแกงและกับ และน้ำอันประเสริฐนี้
แด่พระพุทธเจ้า.

คำลาข้าวพระพุทธ

ข้าพเจ้าขอส่วนที่เหลือ เป็นมงคล

คำถวายสลากภัต

เอตานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ อสุกัฏฐาเน
ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ
เอตานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง
หิตายะ สุขายะ

คำถวายสลากภัต

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร
กับทั้งบริวารทั้งหลายอันตั้งไว้ ณ ที่โน้น แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับซึ่ง
ภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายนั้น เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย
สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายเภสัช

อิมานิ มะยัง ภันเต คิลานะปัจจะยะ เภสัชชะปะริกขารานิ อิธะอาเนตะวา ฐะปิตานิ ภิกขุสังฆัสสะ นิยยาเทมะ สาธุโน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ คิลานะปัจจะยะ เภสัชชะปะริกขารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายเภสัช

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอมอบถวายยาแก้ไข้ ซึ่งได้นำมาตั้งไว้ ณ ที่นี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับยาแก้ไข้เหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายทานสามัญ

อิทัง เม ทานัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตะกานัง
สังวัตตะตุ มัยหัง มาตาปิตาทะโย ญาตะกา อิมัสสะ
ทานัสสะ ปัตติง ละภันตุ มะมะ เจตะสา

คำถวายทานสามัญ

ขอ ทานของข้าพเจ้านี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลาย มีบิดาและมารดาเป็นต้น. ขอ ญาติทั้งหลาย มีบิดามารดา เป็นต้น ของข้าพเจ้า จงได้รับส่วนแห่งทานนี้ ตามความตั้งใจของข้าพเจ้า เถิด.

คำถวายสังฆทาน เพื่อความสุขความเจริญ

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ
โอโณชะยามะ สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ
สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ อัมหากัง ทีฆะรัตตัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายสังฆทาน

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวาย
ภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์. จงรับภัตตาหาร
กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุขแก่ข้าพเจ้า สิ้นกาลนาน เทอญ.

คำถวายสังฆทานอุทิศผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ภัตตานิ สะปะริวารานิ ภิกขุสังฆัสสะ โอโณชะยามะ
สาธุ โน ภันเต ภิกขุสังโฆ อิมานิ ภัตตานิ สะปะริวารานิ ปะฏิคคัณหาตุ
อัมหากัญเจวะ มาตาปิตุอาทีนัญจะ ญาตะกานัง หิตายะ สุขายะ

คำถวายสังฆทานอุทิศแก่ผู้ตาย

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอน้อมถวายภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ แด่พระภิกษุสงฆ์ ขอพระภิกษุสงฆ์จงรับภัตตาหาร กับทั้งบริวารทั้งหลายเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข แก่ข้าพเจ้าทั้งหลาย, แก่ญาติทั้งหลาย มีมารดา บิดา เป็นต้น ด้วย (ที่ละโลกนี้ไป) ตลอดกาลนาน เทอญ.

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

อิมานิ มะยัง ภันเต ติจีวะรานิ อัยยัสสะ เทมะ สาธุ โน ภันเต อะยัง ติจีวะระปูชา วิปาโก อัมหากัง มาตาปิตุอาทีนัง ญาตีนัง กาละกะตานัง สังวัตตะตุ อัมหากัง มาตาปิตุอาทะโย ญาตะกา ทานะปัตติง ละภันตุ อัมหากัง เจตะสา

คำถวายผ้าไตรอุทิศแก่ผู้ตาย

ข้าแต่พระภิกษุสงฆ์ผู้เจริญ ข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอถวายจีวรเหล่านี้ แก่พระผู้เป็นเจ้า ขอผลแห่งการบูชาด้วยไตรจีวรนี้ จงสำเร็จแก่ญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดา เป็นต้น, ผู้ล่วงลับไปแล้ว, ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ขอญาติทั้งหลาย มีมารดาบิดา เป็นต้น ของข้าพเจ้าทั้งหลาย จงได้รับส่วนแห่งทาน ตามความตั้งใจ ของข้าพเจ้าเถิด

คำภาวนาเวลาทอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามะรูปัง อนิจจัง นามะรูปปัง ทุกขัง นามะรูปัง อะนัตตา

คำภาวนาเวลาเผาศพ

อะยัมปิ โข เม กาโย เอวัง ภาวี เอวัง ธัมโม เอวัง อะนะตีโต

คำภาวนาเวลาทอดผ้าศพให้พระบังสุกุล

นามรูป ไม่เที่ยง เป็นทุกข์ ไม่ใช่ตัวตน

คำภาวนาเวลาเผาศพ

กายของเรานี้ ต้องเป็นอย่างนี้เหมือนกัน มีอย่างนี้เป็นธรรมดา ไม่ล่วงพ้นความเป็นอย่างนี้ไปได้

ชุมนุมเทวดา

สัคเคกาเมจะรูเป คิริสิขะระตะเฏ จันตะลิกเข วิมาเน ทีเป รัฏเฐจะคาเม ตะรุวะนะคะหะเน
เคหะวัตถุมหิเขตเต ภุมมาจายันตุ เทวา ชะละถะ ละวิสะเม ยักขะคันธัพพะนาคา
ติฏฐันตา สันติเกยัง มุนิวะระวะจะนัง สาธะโว เม สุณันตุ
ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ธัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา

กรวดน้ำย่อ

อิทัง เม ญาตีนัง โหตุ ฯ
(ถ้ากรวดน้ำเป็นหมู่ หรือแทนหลายๆคน ให้เปลี่ยนคำว่า เม เป็นโน)

กรวดน้ำ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อุปัชฌายา คุณุตตะรา อาจาริยูปะการา
จะ มาตา ปิตา จะ ญาตะกา ปิยามะมัง สุริโยจันทิมา ราชา คุณะวันตา นะราปิ จะ พรหมะมารา
จะ อินทา จะตุโลกะปาลา จะเทวะตา ยะโม มิตตา มนุสสา จะ มัชฌัตตา เวริกาปิ จะ
สัพเพ สัตตา สุขี โหนตุ ปุญญานิ เม ปะกะตานิ สุขัญจะ ติวิธัง เทนตุ ขิปปัง ปาเปถะ
โว มะตัง ฯ

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ อิมินา อุททิสเสนะจะ ขิปปาหัง สุละเภเจวะ
ตัณหุปาทา นะเฉทะนัง เย สันตาเน หินา ธัมมา ยาวะนิพพานะโต มะมัง นัสสันตุ
สัพพะทาเยวะ ยัตถะ ชาโต ภะเว ภะเว อุชุจิตตัง สะติปัญญา สัลเลโขวิริยัมหินา
มาราละ ภันตุ โน กาสัง กาตุญจะ วิริเยสุเม พุทธาทิปะวะโร นาโถ ธัมโม นาโถ วะรุต
ตะโม นาโถ ปัจเจกะพุทโธ จะ สังโฆ นาโถตตะโร มะมังเต โสตตะมานุภาเวนะ
มาโรกาสัง ละภันตุ มาฯ

พุทธศาสนิกชนควรทราบ

๑. เครื่องบูชา. ควรตั้งไว้ด้านขวาของพระสงฆ์ ผันพระพักตร์ไปตามพระสงฆ์ ซึ่งสมมุติว่าเป็นประมุข สะดวกในการจุดธูปเทียนและกราบไหว้ หรือจะตั้งผันพระพักตร์ไปตามแถวพระสงฆ์นั่งก็ได้ แต่มีข้อที่ควรกำหนดก็คือ เมื่อผู้บูชากราบพระพุทธรูป อย่าต้องให้หันหลังให้พระสงฆ์

๒. พระพุทธรูป. ที่นำมาประดิษฐานบนที่บูชา ในงานพิธีทั่วไป มักนิยมใช้พระพุทธรูปปางสมาธิ หรือสดุ้งมาร

๓. เทียนสำหรับทำน้ำมนต์. ควรใช้ขี้ผึ้งแท้ มักนิยมขนาดหนัก ๑ บาท

๔. วงด้ายสายสิญจน์. ตั้งต้นแต่พระพุทธรูปที่เครื่องบูชา แล้วเวียนไปทางขวาเป็นทักษิณาวัตต์ แล้วกลับมาบรรจบที่พระพุทธรูป พันไว้ที่พระหัตถ์หรือที่ฐานข้างบนของพระพุทธรูป อย่าพันกับองค์พระ จักแลดูเป็นมัดพระพุทธรูป- จากพระพุทธรูปก็วงเครื่องต่างๆ ที่นำมาประกอบพิธี และวงเวียนขวา เช่นเดียวกัน (โกศกระดูกยังไม่ต้องวง)

วงเสร็จแล้ว หาภาชนะรองรับกลุ่มสายสิญจน์ไว้.

สายสิญจน์ เมื่อวงแล้วต้องระวังให้มาก ห้ามการข้ามกราย จะยก-สิ่งของข้าม หรือเอื้อมมือข้ามไม่ได้ทั้งสิ้น ห้ามทั้งพระและคฤหัสถ์.

๕. <u>การประเคนพระ</u> ผู้ประเคนอยู่ห่างพอสมควร แล้วเอามือทั้งสองยกสิ่งของให้พ้นขึ้นจากพื้น น้อมถวาย เสร็จแล้วกราบหนึ่งครั้ง หรือสามครั้งตามควร แต่ถ้าประเคนมากรูป รูปต้นๆ เพียงประนมมือไหว้ก็พอ ถึงสุดท้ายจึงกราบ.

๖. <u>การจุดเทียนธูป</u> ก่อนจุดเทียนที่บูชา ควรกราบพระพุทธรูปเสียก่อน เริ่มจุดเทียนเล่มด้านขวาของพระพุทธรูปก่อน แล้วจุดเล่มด้านซ้าย ต่อไปจุดธูป เทียนน้ำมนต์ยังไม่ต้องจุดตามที่นิยมกัน จะจุดเทียนน้ำมนต์เมื่อพระสวดมงคลคาถา ตอนขึ้น อเสวนา ฯ.

๗. <u>การกรวดน้ำ</u> เมื่อพระเริ่มกล่าวอนุโมทนาขึ้นว่า ยถา ฯ พึงหยิบน้ำที่เตรียมไว้นั้น เทลงในที่รองรับ พร้อมกับตั้งใจนึก (คำกรวดน้ำ) ผู้ที่ว่าเป็นภาษาบาลีไม่ได้ พึงตั้งใจอธิษฐานอุทิศแผ่ส่วนบุญกุศล และตั้งความปรารถนาตามสมควร.

การเทน้ำ เมื่อเวลากรวดน้ำ ห้ามเอามือรองน้ำ เพราะไม่ต้องการให้มีอะไรมาเป็นเครื่องขัดขวาง ให้เทลงไปตรงๆ เมื่อพระเริ่ม สัพพี ฯ พึงเทน้ำลงให้

ที่รองรับให้หมด อย่าเหลือไว้ในภาชนะที่กรวด นั่งประนมมือรับพรที่พระสวดจนกว่าจะจบ เมื่อจบแล้วพึงกราบลง ส่วนน้ำที่กรวดแล้วนั้น ให้นำไปเทในที่แจ้ง อย่าเทลงในที่ไม่สมควร เช่นในกระโถน หรือใต้ถุนบ้าน เพราะถือว่าเป็นน้ำอุทิศผลและบริสุทธิ์ เป็นของสูง.

๘. ทอดผ้าสดับปกรณ์ หรือบังสุกุลแล้ว ต้องกราบพระครั้งหนึ่ง กราบศพหรืออัฐิอีกครั้งหนึ่ง.

๙ ไม่ควรนำสุรามาเลี้ยงในที่เฉพาะหน้าพระ ถือว่าขาดคารวะ เสียจรรยา เป็นมารยาทไม่งาม.

พิมพ์ที่ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด ช. ชุมนุมช่าง
314/7 ซอยหลังวัดตรีทศเทพ ถนนประชาธิปไตย นครหลวงกรุงเทพธนบุรี
นายชม ศุขปริมัตถ์ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ต.ค. 2515 โทร.827604,681610